

imod ved Nydelse i Smug. Det er sikkert bedst, at man fremdeles søger at udrette det mest mulige ved at overbevise og ad den Vej fremkalde en frivillig Ædruelighed, som er af langt større moralsk Betydning. Paa den anden Side vil jeg være meget tilbøjelig til at se strengt paa Tjenestefor-seelser, som maatte blive begaaet i be-ruset Tilstand. Hvad Restaurationerne an-gaar, mener jeg heller ikke, vi er naaede saa vidt, at et Forbud mod Spiritusud-skænkning vil kunne forsvares. En helt anden Sag er det selvfølgelig, at der skal være god Ro og Orden paa Banegaards-restauranterne, og at Passagererne ikke maa forulempes af Folk, der har nydt Spiritus, og jeg skal, saafremt der skulde blive Anledning dertil, ikke undlade at indskærpe Restauratørerne deres Pligt til at overholde god Orden i Restaurations-lokalerne.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ankede over, at Forhandlingsretten for Jernbaneanetats Vedkommende udøves saa-ledes, at kun de to store Foreninger har Ret til at forhandle, og det ærede Mem-lem ønskede, at Forhandlingsret skulde tildeles 6—8 Grupper indenfor Jernbane-etaten. Det vilde dog neppe være praktisk. Der er i Jernbaneanetaten saa mange Grupper, hvis Interesser ingenlunde falder sammen, at selv som man udvidede For-handlingsretten til disse 6—8 Grupper, vilde man dog ikke naa at tilfredsstille alle de forskellige Interesser. Ved en saa-dan Deling vilde der nepop opstaa Uklar-hed og megen Vilkaarlighed, og man vilde ikke naa til den Orden og Fasthed, som opnaas ved at forhandle med to store, vel-ordnede Organisationer. Ved Indførelsen af Forhandlingsreglerne i 1910 gik man jo ud fra de bestaaende Forhold. Der fandtes to store Organisationer, som omfattede et overvældende Flertal af Tjenestemændene. Disse Organisationer stod i Forbindelse med tilsvarende Organisationer i de tre andre Etater, og man maatte anse det for hensigtsmæssigt af Hensyn til Forhand-lingsreglernes Betydning, at saa mange som muligt samledes i Hovedorganisa-tionerne. Hvis man nu i Stedet for havde truffet en Ordning, der gjorde det muligt for Tjenestemændene at splitte sig i mange Særgrupper, hvoraf hver især skulde beskytte sine Interesser, vilde man kun have opnaaet at skabe Misfornøjelse og Strid mellem disse Grupper indbyrdes. Dette forhindrer jo ikke, at de enkelte Grupper kan gøre deres Interesser gældende, idet Etatsudvalget og Administrationen kan til-

kalde et Medlem af den Gruppe, der i det givne Tilfælde er interesseret, og Sær-foreningerne har saaledes ikke ved For-handlingsreglernes Indførelse mistet nogen Ret, de havde i Forvejen. De har tvært-imod i Forhandlingsreglernes § 9 udtrykke-ligt faaet anerkendt deres Ret til at for-handle med Administrationen; kun maa de finde sig i, at deres Kolleger i den sam-lede Organisation faar Adgang til at ud-tale sig om deres Henvendelser. Men heri er der ikke noget som helst krænkende eller uheldigt for dem, og desuden er det ogsaa en nødvendig Følge af den Bestemmelse, som siger, at Planer om Ændringer, der har Betydning for Personalet i det hele, skal forelægges Hovedorganisatio-nerne. Det vilde sikkert være det heldigste, om disse Særorganisationer traadte i Forbindelse med Hovedorgani-sationerne, og Vejen dertil er lettet gen-nem Forhandlingsreglernes § 1, hvorefter andre Foreninger kan træde i Forbund med Hovedorganisationerne. Men det er sik-kert rigtigt, at Ministeriet overlader til Tjenestemændene selv, til Organisationerne selv, at komme til Rette indbyrdes. Det, at man har givet Hovedorganisationerne en saadan særlig Stilling, er for øvrigt ingen-lunde ualmindeligt. Det svarer f. Eks. ganske nøje til, hvad der er bestemt i Loven om den faste Voldgiftsret, ifølge hvilken Arbejdsgiverforeningen og De sam-virkende Fagforbund er Repræsentanter for de to Klasser, uanset at der jo ogsaa findes Organisationer udenfor disse Hoved-organisationer.

Det ærede Medlem klagede over, at den ene af de paagældende Hovedorgani-sationer i sin Vedtægt har indført en Bestemmelse om, at der i visse Tilfælde kan ydes Bidrag til De samvirkende Fag-forbund, og mente, at Hovedorganisationen ikke burde kunne have nogen anden Opgave end at forhandle. Jeg skal minde om, at man jo byggede paa de Forhold, der bestod ved Forhandlingsreglernes Indførelse, og de paagældende Foreninger har stadig haft andre Formaal, f. Eks. Understøttelse, og ogsaa andre Opgaver, som det ærede Mem-lem neppe kan have noget at udsætte paa, og som altid kan have nogen Betydning for at fremme Sammenholdet mellem Tje-nestemændene. Nu kan det ærede Medlem jo godt mene, at Bestemmelsen om, at der mulig kan ydes Bidrag til De samvirkende Fagforbund, er en skadelig Bestemmelse, og at det er den, der hindrer Særorgani-sationerne i at slutte sig til Hovedorgani-sationerne. Jeg kunde derfor ogsaa ønske